

MdR, NOS Jazzgeschiedenis 223. Eerst aanvullingen en een correctie bij de twee voorgaande afleveringen. Voor 221: alle opnamen van de Clyde Hart All Stars, dus zowel die met Rubberlegs Williams als Trummy Young, zijn op 4 januari 1945 gemaakt. En Williams deed op 24 april nog vier stukken voor Savoy maar die zijn destijds alleen op 78-toeren uitgebracht. Wat betreft 222: de exacte opnamedatum van de Dizzy Gillespie Sextet-Groovin' high-session is 28 februari 1945. Nu: 11 mei 1945, Dizzy Gillespie and his All Star Quintet.

plaat 1 Dizzy Gillespie a/h All Star Quintet: Salt peanuts (Gillespie)
A/6 - 3:12 - Musidisc SM 3541

Voor Guild in New York City op 11 mei 1945: Dizzy Gillespie-trompet en stem, Charlie Parker-altsaxofoon, Al Haig-piano, Curley Russell-bas en Big Sid Catlett-drums: "Salt peanuts" van Dizzy Gillespie, oorspronkelijk een 'lick', een figuurtje uit zijn "Big John Special". De titel van het tweede stuk is een woordspeling. Engels voor 'wis en waarachtig' is 'sure enough', in zwart Amerikaans: =sho' 'nuff=. Gillespie's manager heette ~~Shaw~~ ^{Milt} Shaw, vandaar "Shaw 'nuff".

plaatje 2 Dizzy Gillespie a/h All Star Quintet: Shaw 'nuff (Gillespie)
A/1 - 2:57 - Pathé 45 EA 30

"Shaw 'nuff" voor Milt Shaw. In het derde van de vier stukken zong Sarah Vaughan. Billie Holiday was er het eerst mee geweest, maar de song wordt vooral met Vaughan geassocieerd, die hem jaren in haar repertoire hield. "Loverman".

plaat 3 Dizzy Gillespie a/h All Star Quintet: Loverman (Ram Ramirez)
B/4 - 3:20 - Swing CLDE 902

Sarah Vaughan en "Loverman". Het vierde en laatste stuk was ~~van Tadd Dameron~~. Hij breidde het accoordschema van de Cole Porter-song "What is this thing called love" wat uit, en maakte er een eigen melodie op: "Hot house".

plaat 4 Dizzy Gillespie a/h All Star Quintet: Hot house (Tadd Dameron)
A/2 - 3:09 - Everest FS 272

"Hot house", vierde en laatste stuk van de 11 mei 1945-session voor Guild in New York City door Dizzy Gillespie and his All Star Quintet. Dizzy Gillespie-trompet, Charlie Parker-altsaxofoon, Al Haig-piano, Curley Russell-bas, Big Sid Catlett-drums.

Tadd Dameron die "Hot house" bedacht, kwamen we als arrangeur o.a. tegen bij Count Basie en Harlan Leonard. In New York leerde hij Dizzy Gillespie kennen en die bracht hem zijn opvattingen over accoorden bij - zo kwam Dameron tot Bebop en zo'n stuk als "Hot house". Dameron was pianist, hij begon als professional bij de band van trompettist Freddie Webster, en als zodanig deed hij mee in één stuk bij de Sarah Vaughan-session voor Continental op 25 mei. Hoewel dat nergens te vinden is lijkt het overduidelijk dat hij voor dat stuk ~~was~~ de arrangeur is, ook voor de door Sarah Vaughan gezongen partij. De andere musici: Dizzy Gillespie-trompet, Charlie Parker-altsaxofoon en Flip Phillips van de Woody Herman Band-tenor. Curley Russell op bas en de twigtig jaar oude Max Roach-drums. Die song met Dameron is "I'd rather have a memory than a dream".

plaat 5

Sarah Vaughan: I'd rather have a memory than a dream (Mailer)
8/4 - 2:35 - Musidusc CV 1201

"I'd rather have a memory than a dream" met Tadd Dameron aan de piano die waarschijnlijk ook deze song, van ene Mailer, arrangeerde. Dit was het tweede stuk van de session, bij het eerste en nu volgende derde en laatste is Nat Jaffe de pianist. "Mean to me".

zelfde

Sarah Vaughan: Mean to me (Turk)
8/5 - 2:38 - idem

"Mean to me", ook alweer tot classic geworden in het repertoire van Sarah Vaughan. Ze zong 25 mei 1945 voor Continental in New York City met Dizzy Gillespie-trompet, Charlie Parker-alt, en Flip Phillips-tenorsaxofoon, Tadd Dameron in het vorige, en Nat Jaffe-piano in het zojuist gehoorde stuk, Curley Russell-bas, Max Roach-drums. Vibrafonist Red Norvo kon op 6 juni opnamen maken voor Comet, een van die eendags-vlinder platenmaatschappijtjes die zo welig tierden in die tijd. Hij koos Teddy Wilson voor piano, Slam Stewart op bas en Specs Powell als drummer. De laatste werd halverwege de session afgelost door J.C.Heard. Dit is dus duidelijk een swinggroepje, het is onduidelijk waarom Norvo dezelfde blazersgroep koos als ~~was~~ bij de Sarah Vaughan-session die we net hoorden. Dat waren dus Gillespie, Parker en Phillips. Van het eerste stuk, "Hallelujah" van Vincent Youmans, werden niet minder dan 11 takes opgenomen, de eerste drie zijn bekend. Ik koos de tweede die weliswaar wat vervorming heeft hier en daar, maar de beste soli van Gillespie en Parker.

plaat 6 Red Norvo a/h Selected Sextet: Sing hallelujah (Youmans, Robin)
B/laatste - 4:09 - Spotlite 105

"Hallelujah"-take 2, Red Norvo and his Selected Sextet voor Comet in New York City op 6 juni 1945. Dizzy Gillespie-trompet, Charlie Parker-alt, en Flip Phillips-tenorsaxofoon, Red Norvo-motorloze vibrafoon, Teddy Wilson-piano, Slam Stewart-bas, Specs Powell-drums. Volgende keer meer uit deze session, dit was NOS Jazzgeschiedenis 223, Mdr.

NA 96236

28:24

opn 29.2.54

0 0 0 0 0